

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1078146/10

בבית הדין הרבני הגדול ירושלים

לפני כבוד הדיינים:

הרב יעקב זמיר

המערערת: פלונית

נגד

המשיב: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד עמוס צדיקה)

הנדון: הקפאת טיפול שירותי הרווחה בקטין כבקשת המערערת ובהעדר תגובת המשיב

החלטה

לפניי הודעת המערערת בדבר החלטות ודיווחי שירותי הרווחה בקצרין בעניין הקטין [אלמוני], בנם של הצדדים, והטיפול בו במרכז "אהבה" בצפת ובדבר פנייתה אליהם.

עוד לפניי בקשה חוזרת של המערערת להורות על עיכוב החלטות בית הדין קמא, בהתאם לעמדת שירותי הרווחה, בנוגע לטיפול האמור, ועל הפסקתו לעת הזו של הטיפול האמור של המערערת טענות הן בנוגע לצורך בו והן בנוגע למקומו ואופן עשייתו.

אין לבית דיננו לעת הזו כל עמדה לגופם של דברים ואף לא יכולה להיות לו עמדה כזאת בטרם שמע את שני הצדדים (לפחות, וייתכן שנצרכת גם עמדת שירותי הרווחה עצמם ואולי הבהרה של בית הדין קמא), אלא שהיא היא הבעיה:

בהחלטה מ"ז בסיוון תש"ף (9.6.20) הוריתי כי על המשיב להגיב בתוך חמישה ימים לבקשת המערערת. חמישה ימים חלפו מאז, כידוע, לא פעם ולא פעמיים, תגובה מטעמו של המשיב טרם קיבלנו.

בנסיבות אלה אני נעתר לבקשת המערערת ומורה על הפסקת הטיפול האמור בקטין עד להחלטה אחרת של בית דיננו.

לא בלב קל אני מחליט כאמור, ככלל הנטייה היא לבטוח דווקא בשיקוליה של מערכת הרווחה ובאובייקטיביות של עובדיה המסורים, ולנגד עיניי האפשרות כי אין הצדק עם המערערת וכי הטיפול אכן נחוץ לקטין, אולם רשות שיפוטית אינה יכולה לפעול אלא לפי סדרי הדין ואין לו לדיין אלא מה שעניו ראות. אם סבור המשיב כי אכן הטיפול נחוץ לילד – מוטב היה שלא היה מתעלם מהוראתנו, ההתעלמות מן ההוראה יש בה כדי ללמד כי אולי הצדק עם המערערת ואין הטיפול נחוץ, לחילופין כי המשיב אומנם מחזיק בעמדה שונה בדבר נחיצות הטיפול, אלא שטובת הילד אינה בראש מעייניו דיה כדי למצוא לנכון להגיב בעניינה על פי הוראתנו, ולחילופין חילופין כי המשיב מזלזל בהוראות בית דיננו וסבור כי יוכל להפטיר כדאשתקד תוך שהוא מתעלם מבית הדין ולמרות זאת לא יורה בית הדין דבר ולא ייעתר לבקשות המערערת – כך או כך אין הוא צובר נקודות זכות' בהתנהלותו זו.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

בשולי הדברים אך לא בשולי החשיבות נעיר כי בהחלטה המדוברת ביקשנו הבהרה גם מבית הדין האזורי בעניין הוראתו כי הדיון לפניו יתקיים בין בנוכחות המערערת ובין שלא בנוכחותה וכי לא תתאפשר נוכחותה הווירטואלית באמצעי תקשורת כדוגמת 'זום', למרות בקשתה המנומקת בנימוקים רפואיים ובעת החירום שבשל ה'קורונה' ולמרות אמירותיו של בית דיננו בעבר בעניין זה.

בסופו של יום התקיים הדיון בנוכחותה הפיזית של המערערת, כפי שלמדנו מהעיון בפרוטוקול בית דין קמא, פרוטוקול שבראשיתו באה הבהרה כלשהי גם לעניין סירובו של בית הדין לאפשר את ההשתתפות באמצעות ה'זום'. בנסיבות אלה אין מקום שנורה על דיון חוזר או על ביטול החלטות שנגזרו מדיון זה, כפי שהתרענו בסוף ההחלטה שנשקול לעשות אם יתקיים הדיון שלא בנוכחות המערערת ובהעדר הבהרה כאמור.

עם זאת מן הראוי היה, בלשון המעטה, שבית הדין האזורי ימלא אחר הוראת בית הדין הגדול ויבהיר את החלטתו הקודמת – אף אם אין חרב ביטול החלטותיו מרחפת עתה מעליו – ולמותר לציין כי הבהרה שניתנת לצדדים עצמם בפתחו של דיון, לא בהחלטה וללא העברה מסודרת לביה"ד הגדול אינה עונה על דרישה זו.

החלטה זו מותרת בפרסום בכפוף להשמטת פרטיהם המזהים של הצדדים ושל הקטין.

ניתן ביום ח' בתמוז התש"ף (30.6.2020).

הרב יעקב זמיר

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה